

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ

# Τέσσερα σενάρια για το ίδιο... έργο

Απορίες έχει προκαλέσει η τακτική που ακολουθεί η κυβέρνηση σε σχέση με την αξιολόγηση και την τρόικα. Η υλοποίηση των συμφωνηθέντων έχει μείνει πολύ πίσω. Σε ορισμένους τομείς, όπως τα εργασιακά και η παιδεία, οι αρμόδιοι υπουργοί παίρνουν αποφάσεις που έρχονται σε πλήρη αντίθεση με το πνεύμα και την ουσία της αξιολόγησης. Στις ιδιωτικοποιήσεις, αλλά και σε άλλους τομείς, έχει εκδηλωθεί ένα «αντάρτικο» από υπουργούς που έχουν και πολιτικό βάρος και ειδικές σχέσεις με το Μαξίμου. Κανείς δεν τους «μαζεύει», γεγονός που δημιουργεί ερωτήματα.

Την ίδια στιγμή, ο πρωθυπουργός ξαναθέτει επιτακτικά ζήτημα χρέους, για να ληφθούν αποφάσεις έως το τέλος του έτους. Επενδύει στη συμμαχία του Νότου, με

τη συμμετοχή και του προέδρου Ολάντ, για να σφυρηλατηθεί ένα μέτωπο απέναντι στη Γερμανία.

Ο πρωθυπουργός προφανώς γνωρίζει ότι, αν δεν κλείσει γρήγορα η αξιολόγηση, θα πρέπει να αποχαιρετήσει κάθε ελπίδα ανάκαμψης της οικονομίας. Το κράτος θα αρχίσει πάλι να χρωστάει και θα μπούμε σε έναν φαύλο κύκλο χωρίς τέλος. Οι τράπεζες δεν θα μπορούν να σταθεροποιηθούν, οι φόροι δεν θα πιάνουν τους στόχους και η πραγματική οικονομία θα υποφέρει.

Εδώ αρχίζουν οι απορίες για το τι σκέπτονται στο Μαξίμου. Ενα σενάριο θέλει την κυβέρνηση να πιστεύει πως θα κλείσει την αξιολόγηση και θα πάρει τις επόμενες δόσεις κάνοντας το μίνιμουμ δυνατό. Ενδεχομένως να σκληραίνει τη στάση του έναντι των δανειστών για

να πουλήσει, ως συνθήως, τον επώδυνο συμβιβασμό που θα ακολουθήσει. Ενα δεύτερο σενάριο είναι ότι απλά έχει χαθεί η μπάλα, υπάρχει αδυναμία συντονισμού και ελέγχου των «άτακτων» υπουργών. Ενα τρίτο σενάριο είναι ότι ο κ. Τσίπρας βλέπει ότι δεν θα πάρει τίποτα ουσιαστικό στο χρέος, διαβάζει τις δημοσκοπήσεις και ανεβάζει τους τόνους για να πάει σε εκλογές πριν χειροτερέψουν πολύ τα πράγματα, έως την επόμενη άνοιξη.

Τέταρτο σενάριο (το οποίο και πιστεύω περισσότερο με βάση την εμπειρία των τελευταίων δύο ετών): Ο πρωθυπουργός πάει βήμα βήμα, χωρίς κάποιο ιδιαίτερο σχέδιο και ακολουθώντας το πολιτικό του ένστικτο. Και όπου τον βγάλει, μαζί μ' εμάς...

ΑΥΓΗ

## «Εκλογές διά πάσαν νόσον...»

Η Ν.Δ., βαδίζοντας τον μοναχικό δρόμο της απόδρασης από την πραγματικότητα και την κοινωνία, ζήτησε για άλλη μία φορά εκλογές κινδυνεύοντας ο ίδιος ο Κυριάκος Μητσοτάκης να γίνει ο πολιτικός αρχηγός από τη μεταπολίτευση και μετά που έχει ζητήσει τόσες πολλές φορές εκλογές μέσα στους οκτώ μήνες από την εκλογή του.

Αυτή τη φορά, μέσα σε ένα κρεσέντο τρομολαγνείας, ανακάλυψε εκ του πονηρού... «εμπλοκή» στις διαπραγματεύσεις με την Ε.Ε. για να ξιφουλκήσει στη συνέχεια κατά της... υπερφορολόγησης. Και το έκανε αυτό την ίδια ώρα που η Κομισιόν δημοσιοποιούσε αποκαλυπτικά στοιχεία για την κυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου, στην οποία υπηρέτησε ως κορυφαίος υπουργός.

Σύμφωνα με την Κομισιόν, τη διετία 2013 - 2014 εισέπραξαν 11 δισ. λιγότερα από τον ΦΠΑ που υπολόγιζαν αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά ότι το κομβικό ζήτημα δεν είναι το ύψος της φορολογίας, αλλά η δυνατότητα των μηχανισμών του κράτους να εισπράξουν τους φόρους από αυτούς που έχουν.

Από τις λίστες της φοροδιαφυγής έως τα θαλασσοδάνεια των καναλιών και από το σύστημα διαπλοκής που έθρεψαν έως τις

αντικοινωνικές πολιτικές που εφαρμόσαν επί χρόνια, οι σκελετοί που θέλουν να κρύψουν στη Ν.Δ. είναι πολλοί. Αν σε όλα αυτά προσθέσετε την έλλειψη ουσιαστικής πολιτικής επιχειρηματολογίας και τα εσωκομματικά μαχαιρώματα, τότε το μείγμα γίνεται εκρηκτικό.

Χθες ήδη μερίδα του φιλικού προς τον ίδιο Τύπου κατηγορούσε τον Κυρ. Μητσοτάκη ότι ακολουθεί λάθος πολιτική τακτική. Όταν όμως ακούς τους αρθρογράφους και τα γκάλοπ, αντί να ακούς την κοινωνία, πέφτεις στην παγίδα του πυροτεχνήματος.

Μην απορείτε, λοιπόν, γιατί βγήκε ο Κυριάκος Μητσοτάκης χθες και ζήτησε ξανά εκλογές. Είναι ο πολιτικός αρχηγός που προσπαθούσε επί μήνες να ρίξει την κυβέρνηση γιατί η αδειοδότηση των καναλιών ήταν «αντισυνταγματική, «αντιευρωπαϊκή», «αντιεπιχειρηματική» και άλλα πολλά. Και όταν κατέρρευσαν όλα όσα υποστήριξε, αρκέστηκε να παρακολουθεί βουβός την πρωτοφανή και ιστορική διαδικασία.

Η Ν.Δ. το τελευταίο οκτάμηνο έχει αποφασίσει να ζητάει εκλογές κάθε φορά που θέλει να καλύψει την πολιτική της χρεοκοπία. Εκλογές διά πάσαν νόσον και διά πάσαν... ευκαιρίαν απόδρασης!

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

## Πουλάνε φούμαρα για τις συμβάσεις

Με απανωτές παρεμβάσεις, η κυβέρνηση προσπαθεί να πλάσει την εικόνα ότι διαπραγματεύεται υπέρ των εργαζομένων για την «ουσιαστική επαναφορά των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας», όπως είπε χτες σε συνέντευξη η εκπρόσωπος Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ, Ράνια Σβίγκου. Η ίδια συμπλήρωσε ότι «πρέπει να βάλουμε μια θετική ατζέντα για τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, κάτι το οποίο δεν αποτελεί μια «αδεολψία» των αριστερών και των προοδευτικών δυνάμεων, αλλά είναι ένα ουσιαστικό ζήτημα δημοκρατίας, αλλά και συστατικό στοιχείο αναζωογόνησης και της αγοράς, από εργαζόμενους που θα έχουν και δικαιώματα και θα έχουν και αξιοπρεπείς μισθούς». Από φανφάρες και αερολογίες, που δεν υπηρετούν τίποτε περισσότερο από το να θολώνουν τα νερά, οι εργαζόμενοι έχουν χορτάσει. Ας απαντήσει ο ΣΥΡΙΖΑ και η κυβέρνηση: Θα επανέλθει ο κατώτερος μισθός στα 751 ευρώ για όλους; Θα καταργηθεί ο απαράδεκτος διαχωρισμός των πάνω και κάτω από 25 ετών; Θα αποκατασταθεί η ισχύς των κλαδικών Συμβάσεων έναντι όλων των άλλων (επιχειρησιακών, ατομικών κ.τ.λ.) και η υποχρεωτικότητα για όλους τους εργοδότες, είτε ανήκουν στην Ένωση που υπογράφει τη σύμβαση είτε όχι; Θα καταργηθεί ο κατάπτυστος νόμος για τις ενώσεις προσώπων, που υπογράφουν επιχειρησιακές συμβάσεις στα μέτρα της εργοδοσίας; Θα αποκατασταθούν οι τριετίες και τα άλλα επιδόματα, ο 13ος και 14ος μισθός στο Δημόσιο; Εννοείται πως τίποτα από αυτά δεν πρόκειται να κάνει η κυβέρνηση. Γύρω από αυτά τα αιτήματα, όμως, χρειάζεται να μεγαλώσει η συσπείρωση των εργαζομένων για ανάκτηση των απωλειών και κατάργηση των αντεργατικών νόμων, στην οργάνωση της πάλης με κριτήριο τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Τάσος Παππάς

## Μπουρδολογίες

Τώρα που έκλεισε ο πρώτος κύκλος με τις τηλεοπτικές άδειες καλό είναι να θυμηθούμε ορισμένα ευτράπελα και χυδαία που ακούστηκαν και γράφτηκαν το προηγούμενο διάστημα και να βγάλουμε συμπεράσματα για το επίπεδο της συζήτησης που διεξάγεται στη χώρα με ευθύνη πολιτικών και μέσων ενημέρωσης.

- Ο αντιπρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας Άδωνις Γεωργιάδης είχε μεταδώσει μέσω Σκάι την αποκλειστική πληροφορία πριν από μερικές βδομάδες ότι ο στόχος της κυβέρνησης με τη δημοπρασία είναι να μην αποκτήσει άδεια ο συγκεκριμένος σταθμός. Μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας ο ίδιος πολιτικός πάλι μέσω Σκάι είπε ότι η κυβέρνηση υπέστη μεγάλη ήττα επειδή ο Σκάι πήρε τελικώς άδεια!!! Ασχολιάιστο.

- Ο πιο σκληρός πολέμιος της διαδικασίας ήταν ο ιδιοκτήτης του Σκάι Γ. Αλαφούζος. Έκανε λόγο για παρωδία που υπονομεύει τη δημοκρατία. Συμμετείχε πάντως και ο εκπρόσωπος του, Κ. Κιμπουρόπουλος, προφανώς εκτελώντας εντολές του, αποδείχθηκε πολύ επιδέξιος παίκτης. Ανέβασε τον πήχη από την πρώτη στιγμή, υποχρέωσε τους ανταγωνιστές να ακολουθήσουν στον ίδιο δρόμο επιβαρύνοντας τους, ωστόσο η κλιμάκωση που αυτός ξεκίνησε ωφέλησε βεβαίως τον Σκάι γιατί πήρε άδεια με μικρότερο τίμημα έναντι των υπολοίπων, ευνόπησε όμως και την κυβέρνηση αφού κατάφερε να μαζέψει το εξωφρενικό ποσό των 246 εκατομμύρια ευρώ. Καλύτερο σύμμαχο ο «φασίστας» Νίκος Παππάς δεν θα μπορούσε να βρει.

- Πήξαμε στις αποκλειστικές ειδήσεις το διάστημα που η διαδικασία ήταν σε εξέλιξη. Το γεγονός ότι δεν υπήρχε δυνατότητα πρόσβασης στους χώρους της δημοπρασίας και οι κυβερνητικοί παράγοντες δεν μπορούσαν να ενημερώσουν για το πώς εξελίσσεται η υπόθεση γιατί δεν ήξεραν, δεν πτόπησε ούτε τους ασιδες των καναλιών και του διαδικτύου ούτε και έμπειρους πολιτικούς που αναζητούσαν λίγα λεπτά προσοχής. Ο Γιώργος Καρτζαφέρης δήλωνε ότι ξέρει ποιοι θα κερδίσουν τις άδειες και έδινε τα τέσσερα ονόματα. Βρήκε μόνο τα δύο. Δεν το λες και σπουδαία επίδοση. Η πιο διαδεδομένη φήμη που κυκλοφορούσε ήταν ότι ο Μαρινάκης έχει καπαρώσει με γερό μπάσιμο την πρώτη άδεια και στη συνέχεια απλώς περίμενε να σφυρίξει τη λήξη ο διαιτητής. Ο Μαρινάκης πήρε κυριολεκτικά στο νήμα την τέταρτη άδεια διαθέτοντας ένα σεβαστό ποσό. Επίσης, εκείνοι που ισχυρίζονταν ότι είναι καλά πληροφορημένοι για τις προθέσεις και τη στρατηγική των υποψηφίων, διαβεβαίωναν πως δεν υπάρχει περίπτωση να μην είναι στους τροπαιούχους ο Βαρδινογιάννης. Όταν έγιναν γνωστές οι πολύ χαμηλές προσφορές του ομίλου ξεκίνησαν οι θεωρίες συνωμοσίας. Όρεξη να έχεις να διαβάζεις.

- Ειπώθηκαν από κόμματα, βουλευτές και δημοσιογράφους του κόσμου οι ανοησίες και οι αθλιότητες. Το κτίριο της Γενικής Γραμματείας σε κάποιους θύμιζε τα γραφεία της Στάζι, σε άλλους την αμερικανική βάση στο Γκουαντάναμο, ενώ δεν έλειψαν και οι αναφορές στον Στάλιν, στη Μακρόνησο, στη χούντα των Παπαδόπουλου - Παττακού και φυσικά στη Βόρεια Κορέα (αυτή η μανία ορισμένων να μπλέκουν τον Στάλιν με τον Παττακό απορώ πως δεν έχει κάνει το ΚΚΕ έξαλλο). Στην προσπάθεια τους μερικοί δημοσιογράφοι να βοηθήσουν τα αφεντικά τους και κάποιοι πολιτικοί να στηρίξουν τους φίλους τους ιδιοκτήτες Μ.Μ.Ε, δεν δίστασαν να μετέλθουν όλα τα μέσα. Εξετράπησαν και εκτέθηκαν. Λέτε να συνειπιστούν; Μακάρι, αλλά δεν το νομίζω. Φοβάμαι ότι με την πρώτη ευκαιρία που θα παρουσιαστεί θα έχουμε υποτροπή.